

[Estrup]

det er jo det, vi har udvalgsarbejdet til – og imødeser arbejdet med stor fortrøstning.

Jeg synes, debatten i mange henseender har været frugtbar. Jeg synes, den har påpeget et meget centralt problem omkring fagbevægelsen. Jeg synes måske, det er lidt uretfærdigt, at det kun går på fagbevægelsen. Når det går på fagbevægelsen, er det selvfølgelig på grund af de aktuelle eksempler, som også har været inddraget her i debatten. Jeg mener, det er meget rigtigt, hvad ikke mindst hr. Erhard Jakobsen fremhævede, at der hviler et voldsomt ansvar på fagbevægelsens ledelse selv med hensyn til at løse den krise, man kan se i øjeblikket.

Jeg er helt enig, når hr. Erhard Jakobsen og hr. Gert Petersen og andre sagde, at det var dog lykkeligt, om fagbevægelsen selv ville tage konsekvensen af medlemmernes øgede vilje til og ønske om at beslutte bl.a. på dette felt – støtten til de politiske partier – altså selv ville tage konsekvensen og gennemføre den frivillighed, som vi nu har foreslået. Det ville lette arbejdet voldsomt, men det er klart, at det ikke er noget, vi kan lade gå vinter og vår med; det haster, det kan enhver se, og hvis man ikke får gennemført det ved frivillighed i fagbevægelsen selv, må vi her overtage ansvaret for, at det sker.

Jeg vil minde om, at der hos det store flertal af partierne var tale om en positiv vilje til at løse problemerne. Vi gør ikke dette af nag til fagbevægelsen, men tværtimod ud fra et ønske om at bevare en organisationsstruktur, som på en række punkter har vist sig at være frugtbar.

Dernæst vil jeg prøve på at rette et par misforståelser, som har gjort sig gældende under debatten. Der er flere talere, der måske lidt i iver og grebet af argumenterne er kommet ud i at sige, at nu var man på vej til at forhindre organisationerne i at støtte politiske partier. Der er intet i dette forslag, som vil forhindre organisationerne i at støtte politiske partier. Det eneste, man forsøger at gennemføre, er, at der bliver frivillighed for det enkelte medlem. Derudover kan organisationerne fuldstændig som hidtil støtte de politiske partier, herunder også socialdemokratiet, som man har haft tradition for det – hvis man i øvrigt kan blive enige om det. Det er den ene side af det.

Den anden side, som hænger tæt sammen dermed, er, hvad man egentlig forstår ved en

demokratisk afgørelse, og om den støtte, man har ydet til bestemte politiske partier hidtil, er vedtaget demokratisk. Jeg synes, der er tale om en misforståelse, når man tror, at man ved flertalsafgørelser i organisationerne kan tage stilling til noget så centralt som politisk frihed. Vi kan ikke engang her i folketinget ved flertalsafgørelser ændre spørgsmål om politisk frihed. Hvordan skulle så organisationerne kunne gøre det, og hvordan skulle vi tillade dem det? Det ville være fuldstændig urimeligt.

Nej, det, der er tale om, er, at man naturligvis ikke kan tage folks politiske frihed fra dem gennem flertalsafgørelser, og derfor er det også nødvendigt at garantere den enkelte, at han står frit på det punkt. Men derudover ønsker vi ingen indgreb i, hvad organisationerne hidtil har kunnet gøre.

En anden ting, som jeg synes der er grund til at minde om i forbindelse med det, der har været fremme i debatten, er spørgsmålet om, at nogle har villet tage dele ud af forslaget. Fra visse dele af salen har der været en særlig interesse for de første to punkter, fra andre dele af salen måske specielt for punkt 3 og i hvert fald også punkt 4.

Jeg vil minde om, at der er struktur og helhed over forslaget. Der er den sammenhæng mellem de to første punkter, som vedrører frivilligheden, retten for det enkelte medlem til at sige nej, og som vedrører kravet om separat administration; at de hænger sammen med punkt 4, hvorefter der skal være offentlighed om disse bidrag, for har vi ikke et sådant offentlighedskrav, så er der alle hånde muligheder for manipulation, så er det reelt ikke nogen sikkerhed, vi gennemfører.

Der har været tendens til at misforstå, hvad der lå i dette om offentlighed. Vi mener ikke med offentlighed, at man nødvendigvis skal kræve, at enkeltpersoner skal stilles til skue. Vi mener faktisk, at det kan være en ganske stor fare, hvis man gør det. Det kan vi komme tilbage til i forbindelse med det næste dagsordenspunkt. Der er en risiko for, at dette ville kunne udvikle sig til politiske registre, og det mener vi ville være meget farligt. Vi mener derimod, at de enkelte organisationer og aktieselskaber skal forpligtes til at meddele, hvilke politiske partier de har støttet. Det mener vi er et rimeligt krav.